

1. mesto na Famnitovem natečaju *Plezija v slovenščini - 135*

Okno z roko / Kdor prepozna

*Okno z roko v želji neutešeni
od straha briše sam rosno začetnik,
nadvladal algebre preproste vse ni,
tam zdihujoč želi pustiti ta letnik.*

*"Čemu pač čas namenjal sem le knjigam?"
Razumnost modra odgovoriti ve:
"Znanosti izsledke rabi, o, pridvigam,
katerih v ljudeh življenje vre!"*

*Odkrivati, preveriti vse vzroče
trdno v matematiki velja,
ogledati si enakonočje:*

*astronoma utrinek tiho nasmehlja,
maso meri fizik..." Zapisujoč je
brž predpomnil Ludolfa številko v željah.*

*Kdor prepozna skrite mu modrosti,
zaklad mu dopolnjuje pi(j)ezija,
življenja srčnejših trenutki prosti
so slavnost decimalkam, era pija.*

*Arhimedu bi ulico res dali,
ga N. N. izšolan pripozna,
trojki sedmino pridodali,
bližajmo pi: o, igra zaletava!*

*Francoskim akademom pošlje pismo
a boj si topničar še sam pripravlja,
Juriju, baronu Vegi, panteon!*

*Izbojevani izračunan niz najavlja
čast delu znanem matematika - zaslutili nismo
enačb trinomskih arkus tangensa - ve on.*

Avtor: Ivan Lisac

Pojasnilo avtorja:

Gre za dva (skoraj) soneta: "Okno z roko" in "Kdor prepozna".

Prvi prinaša razmislek študenta v predizpitnem obdobju, drugi pa nekaj drobtinic iz zgodovine pija.

2. mesto na Famnitovem natečaju *Plezija v slovenščini - 142*

Prebarvaj nebo

<i>Kdo v noči, v mraku premišlja, da kroglo sonce nad hribi prešerno kolovrati, lomasti, pohajkuje ...?</i>	<i>„Premagaj to mrakobnost!“ „Pomagajte izvleči svet!“</i>	<i>„Prijatl'i zbrani! Priti k vam, to radostni je dan. Prestopiti višine, preiti nebo ... Veselje kotaljenja razbistri oko.“</i>
<i>Kje se vse zadržuje?</i>	<i>Razsvetli nebo. Svet zdani.</i>	<i>Premisli zato - kako oblaki prekrivajo, zastirajo ..., sonce, hribe razbarvajo, čolne povežejo ...</i>
<i>Črni oblaki se rodijo, vrte vse več, nabirajo, tam se gostijo, napenjajo ... Zatem priveslajo na mavrično krožnico. Belo v pisanosti, obokano v zavoju.</i>	<i>Svetloba k nebesu hiti. „Razkropite oblaki se, razpihaj kupčke te!“ Vetrolomec zamiglja, severnjak prižvižga. Izginejo oblaki, se svetloba prerazlije ...</i>	<i>In se zdi - v spominu -, da mraku vse odide ...</i>
<i>Prostrejo vse tipalnice. Zastrejo vse. Zastrto sonce v zastrtosti kriči:</i>	<i>„Sem spet tu, u, u ...!“</i>	<i>Prebarvaj nebo!</i>
	<i>Zavesla pomembneža čolnič. Njegova perjanica zaokroži, se v nebo ožarjeno razprostre.</i>	

Avtor: Igor Cvetko

3. mesto na Famnitovem natečaju *Plezija v slovenščini - 56*

*Nam v šoli o nekem količniku pi
povejo, učijo nas zgolj nujnosti.
Neskončno številke decimalke ima,
ni moč zapisati vseh, vsakdo že prizna.*

*Zato smo res predolgo nam pi število,
uporabili oboje, matematiko in besedilo,
prenesli zdaj v umetniško Plezijo.*

*A veliko poskušali,
kar nepopolno dokončali.
Saj zakriva pesem, z gotovostjo povem,
zahtevni in nerešljivi številski problem.*

Avtorica: *Katarina Černač*

Posebna nagrada na Famnitovem natečaju
Plezija v slovenščini - 89

Pes

*V hiši, v kleti, Leonardek da črnemu kužku kar devet
briketov. Briketkov zmanjka. Leonardek gre na pot.*

*Naenkrat vidi psička, ki odhaja proč. Ker gre nasproti
psu, ki uničuje dragoceno ulico predmestja, se ubogljiv
mešanček pred J. Prešernom (pitbull v deželi) prestraši
ter sunkovito odskaklja. Psa Leonard opazi, a
pretkanega kužka naenkrat ni. Užaloščeno Leonardek
prehodi zelo zaraščene poti. Nato opazi grmičevje in
gre preplašeno, tresoče, žalostno k njemu. Vidi
pretkanega psička, ki poskočno oddrvi do prijaznega
lastnika.*

*Leonardek prelepega mešančka objame in prikupno
odpeketata ter doma vriskata od sreče.*

Avtor: Leonard Štoka Sedmak